

3321 3. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 3322

var mig naturligvis bevidst, at han, naar jeg reiste mig og talte imod Forslaget, ogsaa vilde tale imod mig, men at han vilde gjøre det paa den Maade, at han vilde sige, jeg skulde vende det om og sige, at jeg ikke havde gjennemtænkt Forslaget, havde jeg ikke ventet. Jeg veed ikke, om jeg brugte Ordet gjennemtænkt, thi jeg skriver ikke mine Foredrag, før jeg reiser mig, men har jeg gjort det, har det været i en saadan Sammenhæng, at det ikke kunde opfattes saaledes, at de Herrer ikke havde gjennemtænkt Forslaget, før de fremkom dermed. Jeg paastaar, at det Forslag, som her er fremkommet, kan føre til Konsekvenser, hvorfra vi vanskelig vilde kunne komme bort. Der staar i dette Forslag lige saa godt som i Nr. 2, at det tilsigter „at lette Arbeidsløshedens og Dyrtidens Tryk“, jeg siger, at dette Spørgsmaal ikke saaledes kan være undersøgt hverken af Finantsudvalget eller af Ministeren, at man kan sige: Nu er det Spørgsmaal afgjort, hvorledes man skal kunne imødegaa et saadant Tryk. Det er det, jeg har ment, og det fastholder jeg endnu. Jeg kan ikke erkende, at dette er et godt Princip; ellers kan jeg godt erkende, at vi ikke skulde vige tilbage for et nyt Princip, naar det er godt, men dette Princip kan jeg ikke erkende for nu at være godt. Det forekommer mig nemlig, at Forslaget, naar man vil have et saadant stort Princip indført — og det er et stort Princip, det vil indføre — maa drøftes noget længere, end det har været muligt her med den bedste Villie fra Finantsudvalgets Side. Jeg beskylde ikke Finantsudvalget for at komme med noget Løst; tværtimod, naar jeg var tvungen til at stemme for noget af Forslagene, vilde jeg stemme for det under Nr. 12, fordi det kan komme Arbejderne direkte til Gode, medens jeg slet ikke tror, at det andet vil komme dem til Gode. Jeg kunde fristes til at sige, at det er til at smøre Arbejderne om Munden med; Andet kan det efter min Opfattelse ikke udrette.

Ordføreren (Berg): Jeg glemte, da jeg før havde Ordet, at omtale Udvalgets Stilling til Forslagene under Nr. 13 og 14. Som det ærede Medlem for Aarstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius) har udtalt, er det sædvanlige Mindretal i Finantsudvalget imod disse tvende Forslag. Udvalgets Flertal er ogsaa imod Nr. 14, fordi det gaar ud paa at udflyde den Afgjørelse af dette Forhold, som er foreslaaet, saaledes som Tillægs-

bevillingsloven er vedtagen ved anden Behandling under § 13 Nr. 3, og dertil kan Udvalgets Flertal ikke være med. Man har anbefalet Gjennemførelsen af den ærede Ministers Forslag, og dertil holder Flertallet sig endnu, det vil sige med Hensyn til Dannelsen af en Fond til Dækning af Udgifterne ved Fortsættelsen af Arbejderne til Sikkeringen af Verklinten paa den sydlige Del af Følster. Der er imidlertid siden anden Behandling indkommet et Andragende fra noget over 100 Lodsieiere paa Følster, der søge at gjøre gjældende, at man ved at vedtage dette Forslag usorandret, som det blev vedtaget ved anden Behandling, noget eller helt ud vilde forrykke den Hensigt, hvori man ifjor har bevilget de der omhandlede 40,000 Kr. Flertallet i Udvalget tror vel nok, at dette Andragende hviler paa en noget urigtig Opfattelse af Slutningen af det Forslag, jeg har citeret paa § 13; men Flertallet formener dog, at der ikke vil kunne reises, og haaber, at der ikke fra Ministerens Side vil blive reist nogen væsentlig Indvending imod, at Forslaget under Nr. 13 vedtages. Naar der nemlig sættes „“ efter „Statskassen“ i næstsidste Linie, vil Meningen af Anmærkningen under Bevillingen dog være den, at Fonden dannes, og at Statskassen tilskynder, hvad Lodsieierne skulde overtage med Hensyn dertil. Jeg maa derfor paa Flertallets Vegne anbefale Forslaget under Nr. 13. Vi formene, at Spørgsmaalet om de 40,000 Kr.s Anvendelse derved kan anses som udfjort, saaledes at der, hvis Sagen gaar ud over den 1ste April, vil kræves Gjenbevilling, og at det Spørgsmaal, dersom dette sker, paany vil kunne tages under Overveielse, hvorvidt Tilskudet vil være at binde efter affirat de samme Regler som her nævnes, eller snarere efter de Regler, som Finantsudvalget enstemmigt anbefalede ifjor. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget under Nr. 13.

Indenrigsministeren (Skeel): Den ærede Ordfører udtalte igaar det Ønske, at Ministeren skulde yttre sig om de Foranstaltninger, som fra hans Side vare trufne for at forhindre Indførelsen af Kvægpesten her i Landet, og de Foranstaltninger, som i Tilfælde af Udbrud af Kvægpesten her vare trufne eller paatænkte, for at begrænse Ulykken til det mindst Mulige. Af de udfomne Befjendtgørelser vil det være det høie Thing bekjendt, hvilke Foranstaltninger Ministeriet har truffet for at forebygge Indførelse af Sygdommen. Det vil i samme Grad ikke